

4 – Mindre natur, mere CO₂, mindre fattigdom

Når regnskoven i et fjernt land som Bolivia bliver brændt af for at skaffe plads til marker, og når vietnameserne brænder mere kul og olie af for at producere varer og blive rigere, så er det med til at gøre hele kloden varmere. Rige lande som Danmark har en interesse i at hjælpe fattige lande med at bevare deres skove og vinke farvel til fattigdommen uden at bruge så meget energi, som vi har fyret af.

Skovene brænder i Bolivia

Hvert år forsvinder regnskoven i Bolivia med et areal, der næsten svarer til størrelse på Fyn i Danmark. Nogle af træerne bliver brugt som tømmer. Men langt det meste af skoven bliver ryddet for at skaffe nye marker, så landmændene kan dyrke soja, korn, sukker og andre afgrøder.

Når regnskoven brænder, bliver flere millioner tons CO₂ frigivet til atmosfæren. Regnskoven fungerer nemlig som en fantastisk effektiv CO₂-bank.

Skoven KAN reddes

Bolivia har en nationalpark, Noell Kempf Mercado, der er dækket af regnskov på et areal som det halve Jylland i Danmark. 1997 gik gode kræfter sammen om at redde skoven. Det har kostet millioner af dollars, som store udenlandske firmaer har været med til at betale. Til gengæld bliver atmosfæren sparet for millioner af tons CO₂, fordi regnskovens stolte træer og miljø bevares.

Hvad mener du?

Bolivia er det fattigste land i Sydamerika. Et af Bolivias største ønsker til en global klimaaf tale er, at der kommer flere penge til at bevare skovene, og at pengene gives på en måde, så det kommer de folk til gode, der bor i og ved skovene. Bolivia er selv blandt de stærke fortalere for, at verden skal mindske sin CO₂-udledning.

Bør bolivianerne ikke selv sørge for at passe på deres regnskov?

Skal vi hjælpe Bolivia og andre fattige lande til at bevare skoven?

Vietnam – den lille tiger

For 30 år siden lå Vietnam i ruiner efter årtiers krig. I dag oplever landet en rivende økonomisk udvikling. Fabrikker skyder op overalt, og landbruget har haft stor fremgang, så landet i dag er blandt verdens største eksportører af ris og kaffe. Men medaljen har en bagside.

Det årlige CO₂-udslip pr. vietnameser er firdoblet fra 1990 til 2004 til 1,2 tons pr. vietnameser om året. Vietnameserne har været mere optaget af at opnå vækst og udrydde fattigdommen end at spare på energien. Derfor har regeringen i årevis ligefrem givet tilskud til at holde prisen på el og brændstof nede. Vietnam er i fuld gang med at opføre stribevis af nye CO₂-forurenende kulkraftværker.

Blandt de hårdest klima-ramte

Vietnam anslås at være blandt de fem lande i verden, der er mest udsat for klimaforandringer. Derfor er det også i vietnamesernes egen interesse at sikre fortsat økonomisk vækst og udrydde fattigdom uden så voldsom vækst i forbruget af olie og kul. Fire ud af fem vietnamesere lever tæt på landets enorme kystlinje – 3.200 km fra nord til syd. Store områder ligger lavt og vil blive oversvømmet, hvis vandet i havene stiger, og de store floder går over deres bredder. Store dele af Vietnam oplever allerede hvert år store oversvømmelser og voldsomme orkaner.

Hvad mener du?

Vietnams ønsker til en global klimaaftale er hjælp og penge til at indføre ny og moderne teknologi, der kan spare energi. Men Vietnam kræver også, at de rige lande, der udleder mest CO₂ pr. indbygger, forpligter sig til at mindske deres udledninger hurtigt og effektivt, før Vietnam selv vil forpligte sig til at begrænse sin udledning.

Kan vietnameserne kræve, at vi skal nedsætte vores CO₂-udledning?

Er det i vores interesse at hjælpe Vietnam?

Hvordan skal Vietnam og den rige verden løse Vietnams dilemma?

Klimakaravanen

Ole Laursen